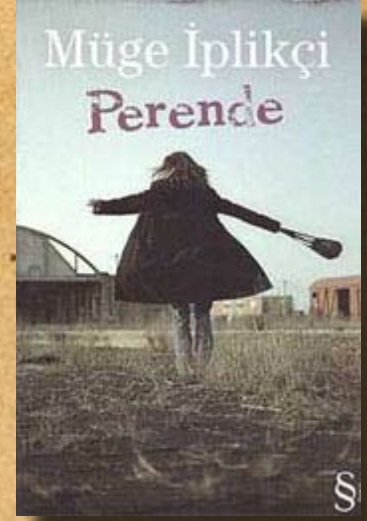

Keskin Zamana Karşı

Milliyet Kültür Sanat Dergisi

Müge İplikçi İletişim Yayınları'ndan çıkan ilk kitabı “Perende” ile bir hiçliği anlatıyor. Kitabın adından da anlaşılacağı gibi okuyanı şöyle bir çevirip, sarsmaya kararlı Müge İplikçi. “Perende” ilk kitabı. Dikkatli okurlar onun “Aşure” adlı öyküsüyle Haldun Taner Öykü Ödülü’nde üçüncülüğü, “Şakayıklar” ile 1996 Yaşar Nabi Nayır Gençlik ödülü’nü aldığını bilirler. İngiliz Dili ve Edebiyatı mezunu, İstanbul Üniversitesi kadın Araştırmaları Bölümü’nde “kadın ve popüler kültür” üzerine Yüksek Lisans çalışması yaptı, geçtiğimiz yıl ABD’de Ohio Üniversitesi’nde Türkçe okutmanlığı yaptı, post modernizm ve post kolonyalizm üzerine derler aldı. Ve ilk kitabı ile edebiyat dünyasına ‘resmi’ girişini yaptı. Kadın dünyasına yaptığı giriş/çıkışlarla yolu düzleştirmiyor aksine karmaşıklştırıyor, çıkmazlara doğru yol alıyor. Ve bundan çok memnun. “Bu kitap aslında bir hiçliği anlatıyor ve ben bu hiçliği seviyorum. Edebiyatta ya da sosyal bilimlerde ya da kadın çalışmalarında olsun dekonstrüksiyon tekniğine çok inanıyorum. İçinde yaşadığımız zaman büyük devrimler yapma, büyük protestolar gerçekleştirme zamanı değil. Ama bir şeyleri rahatsız etme, bir şeyleri insanlara böyle hafif hafif iğneler sokarak gösterme zamanı. Belki de elimizdeki tek silah bu. Rahavet anında okunmasını istemediğim öyküler bunlar. Rahatsız etmeli, hatta atmalılar bir kenara, ‘aman ne demiş bu kadın’ filan diye. Ama ondan sonra bir yerlerden gelmeli kafalarına. “Tabii burada özellikle üzerinde durmak istediğim şey zaman ve mekân kavramları. Bu ikisinin yeni oluşumlarda, post modernizmde diyeceğim ya da kadın sorununda çok önemli yeri olduğuna inanıyorum. Çünkü kadınları bir biçimde azınlık olarak görüyorum ve aslında kendi yaptığının da bir azınlık edebiyatı olduğuna inanıyorum, yeni bir zaman yaratamıyorum zaten böyle bir iddiaya girmek de bugün geçerli olan resmi ideolojinin, devlet ideolojisinin bir kopyasını yaratmakla özdeş bence. Ne yapılabilir? İşte bu keskin zamana karşı bir alternatif yaratılabilir. Bu alternatif de mekân yaratmakla gerçekleştirilebilir. Nasıl mekân? Bir kopya mekân belki de ama gerçekte de pek bağlantısı olmayan bir mekân, işte bu öykülerde evler var, ev kadınları var, sıkıntılı kadınlar var, orta sınıf ahlakıyla beslenmiş kadınlar var, ama aynı zamanda da hem çok bildik mekânlar hem hiç bilmediğimiz mekânların içerisindedir. Bunun amacı, o zamanın ya da işte dogmatikleşmiş ideolojinin parçalanması için geçerli olan bir şey olduğunu sanıyorum.” Keskin zamana karşı ‘Perende’leri sürdürmeye kararlı Müge İplikçi. “Özetle; en büyük sınav buydu: Kaybedişimiz” demesi, yenilgiyi kabullenişinden değil. Hiçliğin de tanımlara ihtiyacı var kuşkusuz.

Demet Elkâtip

09.09.1998